

Rina van den Hout: *Een gezellig Huisgezin*. Illustraties van Netty Heiligers. Holkema en Warendorf, Amsterdam. f 1.10 ingenaaid, f 1.75 gebonden.

**R**INA van den Hout had me daar een prachtkans om een bijzonder boek te schrijven. Ze schijnt belangwekkende dingen met kinderen en jonge mensen te hebben beleefd, of er tenminste van te hebben gehoord, ze moet alleraardigste, pittige, geestige jongelui zoo met elkaar bezig hebben gehoord — en ze benut haar prachtkans niet.

Ze schijft het verhaal droog als een leeren lap en de dialoog is, alsof ze die gestenografeerd heeft, terwijl de jongelui bezig waren.

Nu heb ik 't aan kinderen van beiderlei kunne van 12—18 ter lezing gegeven en die vonden den inhoud ééning — maar ze ergerden zich aan dat, wat ik het droge in den verteltrant noem en riepen b.v. „Hoe kan nu iemand in 's Hemelsnaam nog schrijven over „Jan was de zoon van een fabrikant, die op het dorp IJ. woonde. Hij ging te L. op de H.B.S. en was bij den heer Ten Berge en pension.”

Uit een gesprek: „Vindt Karel het niet jammer, Lena, dat je niet te K. komt?”

Als de dokter moet komen, dan zegt Rina: „Ze wachten op den geneesheer.”

Den vader uit het verhaal, een leeraar, laat ze den boer, die hem op alle mogelijke wijzen bij zijn kampeeren helpt, aanspreken als volgt: „We gaan nu gauw slapen. Hoe laat is 't, man?”

In den gestenografeerden dialoog komen alleraardigste dingen voor. Een jongen plaagt een meisje met den inhoud van haar koffer: „Je moeder kan blij zijn met je manicure en je pédicure en je verdere kuren.” Wat plagen betreft, dat kunnen de jongelui zoo onder elkaar en vaak alleraardigst. Maar de schrijfster copieert een plagerij over een bepaald onderwerp zóó volijverig en zóó telkens weer, alsof ze er zelf schik in had en *ik* heb er heelemaal geen schik in. Want Lena wordt altijd door met Karel geplaagd en andersom.

Alles bij elkaar: Een onderhoudend boek in alle geval maar dat héél wat beter geschreven had moeten worden.

S. LUGTEN—REYS.